

pisů a knihovny příruční« (§ 3 zák. č. 430/19); jednak že obec je povinna »poskytnouti všem účelům veřejné knihovny vhodné místnosti, důstojně a účelně upravené«.

Neboť jednak rozhoduje pro přípustnost záboru podle § 7 zák. č. 189/19 jenom stav nynější, nikoliv však snad budoucí vybudování knihovny, jednak nelze shledati nezákonnost nebo vadnost v tom, když žal. úřad za vhodné umístění knihovny pokládá její umístění v některé školní místnosti, tedy místnosti sloužící rovněž účelům kulturním, jejíž užívání k účelům školským není do té míry výhradné, že by jim bylo znemožněno také užívání téže místnosti k účelům obecní knihovny podle předpisu čl. 10, 18 a násl. vl. nař. č. 607/1919 a to zejména v obci poměrně malé.

Vzhledem k tomu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3390.

O b e c n í s a m o s p r á v a. — Ř í z e n í p ř e d n s s e m (P o d k a r p a t s k á R u s) : N e p ř í p u s t n á j e s t í ž n o s t d o v ý r o k u I I . s t o l i c e z a m í t á j í c í h o o d v o l á n í z o p a t ř e n í ž u p n í h o ú ř a d u p o d l e § 7 8 z á k . č l . X X I I : 1 8 8 6 , k t e r ý m b y l v d e n n í c h l i s t e c h v y p s á n k o n k u r s n a o b s a z e n í m í s t ú ř e d n í c k ý c h u m a g i s t r á t u m ě s t a s e z ř í z e n ý m m a g i s t r á t e m .

(Nález ze dne 21. března 1924 č. 4960).

V ě c : Dr. Ondřej K. a Dr. Štěpán K. v Užhorodě proti civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě o obsazení úřednických míst u magistrátu města Užhorodu.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o n e p ř í p u s t n á .

D ů v o d y : Županský úřad v U. výnosem z 5. září 1922 vypsál a v denních listech uveřejnil veřejný konkurs na obsazení 16 definitivních úřednických míst u magistrátu hlavního města U.

Odvolání z tohoto výnosu oběma st-li v cestě instanční podané zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil soud takto:

Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že neshledává žádné nezákonnosti ve vypsání konkursu na obsazení definitivních úředníků magistrátu města Užhorodu.

Podnětem k tomuto rozhodnutí žal. úřadu bylo opatření župního úřadu v U. z 5. září 1922 předsevzaté ve smyslu ustanovení § 78 zák. čl. XXII : 1886.

Proti opatření tohoto druhu zákon nepřiznává stranám práva použití opravných prostředků. V § 81, posl. odst. přiznává se právo apelace jen proti volbě, což nemůže zajisté znamenati nic jiného, než že strana může uplatňovati svoje námítky směřující proti oněm nutným opatřením, o nichž je řeč v § 78 cit. zák. čl., teprve ve stížnosti do konečného výsledku volby.

Z toho jde, že zákon sám nepovažuje ona nutná »opatření« ve smyslu § 78 leg. cit. za konstitutivní, právní moci schopné rozhodnutí úřadu.

Nejde-li však v daném případě o takové rozhodnutí neb opatření, o jakém mluví § 2 zák. o ss z 22. října 1875 č. 36 ex 1876, pak nebylo

st-lům nař. rozhodnutím v jejich subjektivních právech nijak ublíženo a bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 3391.

Veřejní úředníci (Slovensko): Bývalý fiškál při sirotčí stolici, kterému sice vydán byl dekret o jeho jmenování čsl. stát. úředníkem, jenž však dekret vrátil aniž přikázané mu místo nastoupil, a žádal za pensionování, nemá nároku na pensionování podle předpisů čsl., nýbrž jen podle býv. uherských.

(Nález ze dne 22. března 1924 č. 4773).

V ě c: Dr. Mikuláš B., advokát v T., proti županu župy trenčínské o výměru zaopatřovacích požitků a proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o doplatek služebních požitků.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: I. St-l, jenž byl fiškálem sirotčí stolice v T. a dočasně obstarával i agendu hlavního župního fiškála tamtéž, byl usnesením vlády z 21. července 1921 jmenován státním úředníkem VIII. hodn. tř. 2. platového stupně v systemisovaném stavu konceptních úředníků politické správy na Slovensku s platností od 1. srpna 1920, ale podáním z 22. května 1922 vrátil jmenovací dekret de dato 5. října 1921 z důvodu, že se nemůže vzdáti advokátní praxe, kterou jako státní úředník provozovati nesmí, a žádal, aby byl přijat za smluvního fiškusa, aby byl dán župě poukaz ohledně jeho současného pensionování a aby mu byl poukázán plat, který mu podle jmenovacího dekretu od 1. srpna 1920 přísluší.

Výnosem z 11. prosince 1922 vyzval min. pro Slov. župana trenčínského, aby vzhledem k tomu, že st-l jmenovací dekret nepřijal a sám za pensionování žádal, zařídil, aby byl st-l ještě v prosinci 1922 pensionován.

Nař. rozhodnutím z 30. prosince 1922, doručeným st-li téhož dne, intimoval župan župy trenčínské st-li tento výnos min. a jako předseda municipálního výboru ustanovil takto: St-l započal svoji službu dne 20. dubna 1916, jeho služební doba činí do konce prosince 1922 celkem 6 roků, 8 měsíců resp. vzhledem na § 23 pensijní župní úpravy 7 roků, 7 měsíců. K tomu se přičítá 12 roků advokátní praxe ve smyslu usnesení valného shromáždění č. 299/1916, schváleného min. vnitř. pod č. 2037/1917. Do pense započitatelná doba činí tedy 19 roků, 7 měsíců čili v celosti 20 roků, i přísluší st-li, který se do pense dává dnem 1. ledna 1923, pense 60% z posledního, jemu dle župních statutů příslušejícího platu, t. j. z částky 3.200 K, činí tedy pense 1.920 K, bytné 400 K a válečná podpora 660 K, celkem 3.020 K. K tomu připojil župan poučení, že odvolání z tohoto rozhodnutí k min. s plnou mocí lze podati do 15 dnů u županského úřadu.

Do tohoto rozhodnutí županova směřuje první stížnost, kterou st-l k nss podal a ve které mu vytýká nezákonnost z těchto důvodů: Pensionování st-le mělo se státi ve smyslu § 10 zák. z 29. února 1920 č. 126 Sb. podle zák. platných pro státní úředníky a nikoli podle dosavadních zák. maďarských resp. podle župních statutů, a to bez ohledu na to,